

[15-3-1981 வீ ரகசேரி வாரவெளியீ ட்டில் வெளி வந்த கடட்டுரை இது. 35 ர்பா அனுப்பியிருந்தார்கள் . தற்போது யாராவது இந்தக் கோப்பாய் பழையை கோட்டையின் இன்றைய நிலை பற்றி அறிந்தால் அறியத் தரவும் - வ.ந.கி -]

நல்லபுர் நகர் பற்றி ஆராய விளந்த போது, கட்டக கலை மாணவனான நான் உதவி நாடி கலாநிதி கா.இந் திரபாலாவை நாடிய போது தான் , அவர் தனது சிரமத்தைப் பொருட்படுத்தாதது தனது வேலைகளுக்கு மத்தியில் எனக்கு உதவினார் . அப்போதுதான் அவர் கோப்பாயில் அமைந்திருந்த தமிழ் மன்றங்களின் கோட்டையைப் பற்றியும் அது பற்றிய சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் கடட்டுரை பற்றியும் கறினார் . தமிழரின் பழமை வாய்ந்த சின்னங்களின் பரிதாப நிலை கண்டு மனம் நொந்திருந்த எனக்கு அந்தக் கோட்டை அந்தக் கோட்டையின் இன்றைய நிலையைப் பார்க்க வேண்டும் போலிருக்கவே , கோப்பாய் விரைந்தேன் . கோப்பாய் பொலிஸ் ஸ்டேசனுக்கு முன்பாயுள்ள சரேச்சைச் சேர்ந்த சற்குணசிங்கம் என்பவர் எனக்கு அப்பகுதியினரைக் காட்டி உதவினார் .

மாணிப்பாய் கதைபிச் சந்திக்கச் சற்று அப்பால் வீதியின் வலது புறமாக இருந்த ஒரு பழமையான வாயில் முகப்பை காட்டிய அவர் 'இதுதான் பழைய கோட்டை' (Old Castle) என்ற போது தனிமையான நிலையில் நீண்ட காலமாக அமைதியுடன் காத்து நிற்கும் ஒருமனிதனைப் போன்று அந்தப் பகுதி எனக்குத் தோன்றியது.

அந்த வாசலைக் கடந்து உள்ளே சென்றோம் . சற்குணசிங்கம் சொன்னார் :

'அருகிலுள்ள எல்லாக் காணிகளும் பழைய கோட்டை என்றுதான் அழைக்கப் படுகின்றன . ஆனால் ஓவ்வொரு துண்டும் ஓவ்வொருத்தரின் கைக்கு மாறிக் காலத்தின் கோலத்திற்கேற்ப வெகுவாக மாறி விட்டன . கட்சியாக உள்ள காணி மட்டும் இன்னும் விற்கப்படாமலுள்ளது..''

அந்தப் பின்புறக் காணித் துண்டை அடர்த்தாமே ஒருவித பழமை வாய்ந்த சமூலின்

இனிமையில் மனது மழ்கி விட்கின்றது. புதுமையானதொரு உலகிற்கு வந்து விட்டது போன்றதொரு உணர்வு ஏற்பட்கின்றது. சற்குணசிங்கம் மலேமும் கிறலானார் :

'இந்தக் காணியில் முன்பொருமுறை நான் வமேப்பொன்றை வட்டியபோது எலும்புத்துண்டுகள் அகப்பட்டன. நிலத்தில் சல்கற்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன. அதோ அங்கே நிலத்தைப் பாருங்கள்.'

பார்த்தனே. அவர் காட்டிய இடத்தில்; படியினடும் எட்டிப் பார்த்தபடி சல்கற்கள் சரித்தன. அவரே தொடர்ந்தார் :

'நிலத்தின் அமைப்பை பாருங்கள் தம்பி. ஒரு பக்கம் பதிந்தும், இன்னொரு பக்கம் உயர்ந்தும் கிடப்பதை. உயர்ந்து கிடக்கும் பகுதியைத் தோண்டிப் பார்ப்போமாயின் பழைய கோட்டையின் சரித்திரம் தெளிவாகலாம்.'

எனக்கு ஆச்சரியமாகவிருந்தது. மனுஷன் எவ்வளவு ஆழமாகச் சிந்தித்திருக்கிறார். அத்துடன் அவர் ஒரு கதையையும் கறினார் :

'நல்லிரக கோட்டையையும், இந்தக் கோட்டையையும் இணைக்கும் ஒரு சூரங்கப் பாதை இருந்ததாக ஒரு கதை உள்ளது.'

அப்போதுதான் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தனது கட்டுரையில் எழுதியிருந்த கோட்டை வாய்க்கால் பற்றி நினைவிற்கு வரவே கோட்டை வாய்க்காலபை பற்றி வினவினனே. அந்தப் பழைய கோட்டை எனப்படும் காணித்துண்டுகளின் அருகாகச் சலல்லும் சிறிய ஓழுங்கயையே கோட்டை வாய்க்கால் என்கின்றார்கள். அந்த ஓழுங்கயானது பழைய கோட்டை எனப்படும் நிலப் பகுதியிலும் தாழ்வானதாக அமைந்துள்ளது. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்கள் இந்தக் கோட்டை வாய்க்காலயை பழைய கோட்டையின் அகழியாகக் கருதுகின்றார்.

கோட்டை வாய்க்கால் என்னும்பிகுதி வயலுடன் முடிவடைகின்றது. பழைய கோட்டையின் பின்புறமாக உள்ள வயற்பகுதியும் வலகு தாழ்வானதாக உள்ளது. அவ்வயலில் பயிர் விளைவிக்கும் விவசாயியும் தான் மண்ணகைக் கதத்துகையில் எலும்புகள் கிடதைத்தாகக் கறினார்.

ஒரு காலத்தில் தனிச்சிறப்புப் பெற்று விளங்கிய அப்பகுதியின் இன்றைய பரிதாப நிலைகண்டு வயிறு பற்றியரெிந்தது. சற்குணசிங்கம் கறினார்: 'இப்பகுதியில் ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்பட்டு பாதுக காகக் பட்ட வணேடும்' அவரது காலில் அப்பகுதியின்

இன்றைய நிலைகண்டு படர்ந்த கவலை நியாயமானதுதான்.

வரலாற்றில் ஒரு தளிவின்றிக் கிடக்கும் இலங்கைத் தமிழினத்திற்கு இன்றைய நிலையில் தவேயானது வறும் வாய் சவடால்களல்ல. ஆகக் கபரர் வமான ஆய்வுகளே. இதற்கு தமிழ்ப்பகுதிகளில் காணப்படும் பழமையான சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சின்னங்கள், அழிபாடுகள் என்பவை பணைப்பாதுகாகக் கப்படல் மிகவும் அவசியமானதொன்றாகும்.

இலங்கையின் கட்சித் தமிழ் மன்னர்களான ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் காலத்தில் புகழ்பெற்ற இராஜதானியாக விளங்கிய நகர்தான் நல்லபர். இன்றோ அது காலத்தின் கோலத்திற்கே பவெகுவாக மாறிக் கொண்டு வருகின்றது. சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பணைப்பாதுகாகக் கப்படவணைய அந்நகரின் பழமையின் சின்னங்களைக் காண்பதே அரிதாகிக் கொண்டு வருகின்றது. பொதுமக்களோ, அரசியல்வாதிகளோ இது பற்றிக் கவனிக் காமல் இருப்பது வருத்தத்திற்குரியது. யமுனாரி (யமுனா ஏரி) சிலல்லும் மண்பாதையிலும் நிலத்தில் காணப்படும் சிங்கற்களை ஆராய்ந்து பார்ப்பின் அவை எத்தனையோ கதகளைக் கற்றக்கிடும்.

தமிழ் இனத்தின் சரித்திரத்தை விளக்கக்கூடிய சின்னங்களே அரிதாகக் காணப்படும் இன்றைய காலகட்டத்தில், காணப்படும் ஒருசில சின்னங்களையாவது பணைப்பாதுகாப்பது மிகவும் அவசியமாகும். இதையாவது நாம் செய்யாதுவிடின் வருங்காலச் சந்ததியினர் நம்மை என்றுமே மன்னித்து விட மாட்டார்கள்.

நன்றி: வீரகேசரி, தாயகம், பதிவுகள்